РЕШЕНИЕ №

X РС-164-[1]/06.10.2026 г.

Номер

Образувано е производство за разглеждане на искане с вх. № BG/N/2012/123852-[16]/26.03.2021 г. от „БАЛКАНКАРПОДЕМ" АД, за частично заличаване на регистрацията на марка с рег. № 108306 balkancar, комбинирана. Искането се разглежда повторно в изпълнение на Решение № 25024 от 27.11.2024 г., постановено по адм. дело № 7670/2024 г. по описа на Административен съд София-град (АССГ), 52 с-в, изцяло потвърдено впоследствие от Решение № 7321 от 03.07.2025 г. по адм.д. № 1907/2025 г. на Върховен административен съд (ВАС), VII отделение.

Обект на спора е марка с рег. № 108306 balkancar, комбинирана, заявена на 28.05.2012 г. и регистрирана на 25.03.2020 г. за стоки и услуги от класове 7, 9, 12, 16, 35, 37, 38 и 42 на МКСУ. Съгласно вписаните данни от Държавния регистър на марките, нейн притежател е [име, презиме, фамилия], с адрес: [адрес].Искането за частично заличаване е основано на чл. 36, ал. 3, т. 1 във връзка с чл. 12, ал. 4 от ЗМГО и е насочено срещу всички стоки от класове 7, 9 и 12 на МКСУ.

С Решение № РС-89-[1]/18.07.2022 г. на председателя на Патентно ведомство на Република България, искането е оставено без уважение, тъй като вследствие на извършен анализ на доказателствата, касаещи използване на противопоставената нерегистрирана марка, органът е приел, че макар в конкретния случай те да показват използването ѝ в обем, регулярност и интензивност, които поначало са достатъчни, за да обосноват извод за действително търговско използване по смисъла на закона, то представените доказателства не показват, че това използване е продължило до подаване на искането за заличаване, каквото е изискването на чл. 36, ал. 7, вр. чл. 12, ал. 4 от ЗМГО.

Това решение е обжалвано от искателя „БАЛКАНКАРПОДЕМ" АД, като по жалбата е образувано адм. дело № 9020/2022 г. по описа на АССГ, 40 с-в. По делото е постановено Решение № 4635 от 11.07.2023 г., с което съдът изцяло отменя решение № РС-89-[1]/18.07.2022 г. на председателя на Патентното ведомство, като намира противопоставената нерегистрирана марка за интензивно използвана през целия релевантен период. До това решение съдът стига след разглеждане на доказателствата, представени в административното производство, както и допълнително представени такива в съдебна фаза.

Първоинстанционното решение е обжалвано от заинтересованата страна (маркопритежателя), предвид което е образувано касационно адм.д. № 11472/2023 г. по описа на ВАС, VII отд. С решение № 8480 от 08.07.2024 г. съдът връща делото за ново разглеждане от друг състав на АССГ поради това, че „*решаващият състав единствено е изброил представените доказателства без да ги подложи на анализ и да изложи мотиви по отношение на относимостта и доказателствения им обхват, както и в мотивите си съдът единствено е възпроизвел заключението на вещото лице, без да го обсъди ведно с останалите доказателства по делото в съответствие с правомощието си по чл. 202 ГПК*.“ В допълнение, върховната инстанция отбелязва, че не са обсъдени възраженията на ответното дружество (касатор пред касационната инстанция) по

отношение твърденията за използване на марката извън територията на Република България, както и тези свързани с относимостта, допустимостта и значението на представените доказателства. Вследствие на горното, съдът приема че първоинстанционното решение е постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила.

Предвид това е образувано адм.д. № 7670/2024 г. на АССГ, 52 с-в, с чието решение № 25024 от 27.11.2024 г. съдът отново отменя изцяло решение № РС-89-[1]/18.07.2022 г. на председателя на Патентно ведомство.

За да достигне до този извод, първата инстанция намира, че в конкретния случай представените доказателства показват използване на нерегистрирания знак в обем, регулярност и интензивност, които поначало са достатъчни, за да обосноват извод за действително търговско използване по смисъла на закона, макар използването да не е продължило до подаване на искането за заличаване, но изводът за достатъчност се затвърждава от допълнително представените доказателства с жалбата в съдебното производство, които анализирани в съвкупност с първоначално представените от административното производство, категорично доказват използване на противопоставената марка от действителния й притежател през релевантния период.

Извън спорния въпрос, съдът продължава изложението си като формира мотиви и относно останалите елементи от фактическия състав на приложимото правно основание, като сочи, че е „*налице и последната кумулативна предпоставка на чл. 36, ал. 3, т. 1 във вр. с чл.12, ал.4 ЗМГО - идентичност или сходство между атакуваната марка и нерегистрираната марка и техните стоки или услуги, което обуславя вероятност за объркване на потребителите*“. Констатацията си аргументира със сходство между сравняваните марки, тъй като „*и двете съдържат в изображението си лястовица в полет, оградена в кръг*“, както „*и двете марки съдържат словосъчетанието „balkancar*“. По отношение на стоките съдът казва, че „*и двете марки са заявени в класове 7, 9 и 12 на МКСУ за стоки, идентични и сходни на стоки в същите класове*“.

В заключение, първата инстанция счита, „*че е осъществен фактическият състав на чл.36, ал.3, т.1 и ал.11 вр. чл.12, ал.4 ЗМГО, съответно искането на жалбоподателя е основателно*.“.

Недоволен от постановеното решение, маркопритежателят отново обжалва съдебното решение, като е образувано касационно адм.д. № 1907/2025 г. на ВАС, VII отд. С решение № 7321 от 03.07.2025 г, съдът отхвърля жалбата и оставя в сила първоинстанционното решение.

Влязлото в сила съдебното решение има обвързваща сила за всички страни по делото. За административния орган възниква задължението да го изпълни, издавайки акт, който напълно да съвпада по смисъл с мотивите и диспозитива, съдържащи се в решението. При новото произнасяне следва да се отчетат констатациите на съда, които изцяло променят заключението, направено в хода на административното производство по настоящото искане. Следователно, мотивите на съда относно доказаното използване на нерегистрираната по-ранна марка от действителния й притежател за релевантния период следва да се споделят и от административния орган. Нещо повече, следва да се възприемат и мотивите, касаещи наличието на идентичност и сходство на съпоставяните стоки, сходство на марките в конфликт, както и наличието на вероятност от объркване на релевантните потребители, в съответствие с решението на съда.

С оглед ясните и недвусмислени указания и задължението на административния орган да възприеме изцяло мотивите на влезлия в сила съдебен акт, искане с вх. № BG/N/2012/123852-[16]/26.03.2021 г. от „БАЛКАНКАРПОДЕМ" АД за частично заличаване на регистрацията на марка с рег.№ 108306 balkancar, комбинирана, следва да се уважи, а регистрацията да бъде заличена в тази част.

В този смисъл, съдът потвърждава, че въз основа на представените от жалбоподателя доказателства в административното производство, органът правилно е заключил, че от страна на „БАЛКАНКАРПОДЕМ“ АД са налице данни от фактури, свидетелстващи за регулярни продажби в периода 2010-2014 г., включващ периода преди заявяване на процесната марка 28.05.2012 г., както и след това до края на 2015 г., за стоките телфери, въжени електротелфери и части за тях, като данните за интензивността на пазарно разпространение са константни, а реализираните количества са в немалък обем предвид специфичното естество на означените стоки.

Данните за обема и стойността на реализираните продукти свидетелстват за наличието не на фиктивно, а на непрекъснато, действително използване на по-ранния знак, което позволява достигането и запазването на определени пазарни позиции, което означава, че в рамките на посочения период, искателят е участвал в търговския оборот чрез пласмент на стоки, означени със заявения знак. Като правилен е потвърден извода на органа за осъществено действително използване в периода преди датата на заявяване на атакуваната марка – 28.05.2012 г., до 28.12.2015 г. Макар в конкретния случай представените доказателства да показват използване на нерегистрирания знак в обем, регулярност и интензивност, които поначало са достатъчни, за да обосноват извод за действително търговско използване по смисъла на закона, органът е приел, че не показват това използване да е продължило до подаване на искането за заличаване, в съответствие с изискването на чл. 36, ал. 7, вр. чл. 12, ал. 4 ЗМГО. С този извод на административния орган обаче съдът не се съгласява с оглед представените от жалбоподателя допълнителни доказателства с жалбата, които са анализирани в съвкупност с тези, представени в административното производство. За периода след 2015 г. - от 28.12.2015 г. до подаването на искането за заличаване (26.03.2021 г.), според съда органът правилно е отбелязал, че изискването на чл. 36, ал.7 ЗМГО - използването на нерегистрираната марка да е демонстрирано „до подаването на искането“ за заличаване – не следва да се тълкува в смисъл, че доказване на използване трябва да се докаже до самата дата на подаване на искането, а е достатъчно да се докаже до момент, който не е значително отдалечен от тази дата.

Представените в административното производство доказателства за периода след 2015 г. са: годишни финансови отчети на „Балканкарподем“ АД; разпечатки от уебсайта му, показващи, че издадените от “Балканкарподем” АД продуктови каталози, съдържащи означени с нерегистрираната марка стоки, са били общодостъпни за потребителите и в периода след 2015 г., като в този период всеки е можел да ги разгледа и изтегли чрез интернет връзка. Самите каталози са издавани преди 2015 г. и са представени в цялост като част от административната преписка. Липсата на представени продуктови каталози в цялост за периода след 2015 г. не води до единствения възможен извод за неизползване през този период на нерегистрираната марка. Напротив, жалбоподателят не е бил нормативно задължен да издава ежегодно каталози, след като не е имал пазарна необходимост от това, с оглед факта, че е предлагал един и същи стоки, фигуриращи във вече издадените каталози. Допълнително, от представената пред Патентното ведомство информация може да се изведе, че каталозите са били достъпни и след 2015 г.

Представените в съдебното производство доказателства за периода след 2015 г. са 2 броя счетоводни справки - от жалбоподателя и от завода-производител на неговите стоки, „Теспом“ АД, както и поръчки от жалбоподателя към завода, придружени със съответните документи за продажба и износ на произведените стоки - фактури и митнически декларации. В оспорения пред съда акт е посочено, че годишните финансови отчети (за периода 2016-2018 г.) сами по себе си не конкретизирали определени стоки, означавани с нерегистрираната марка, а извлеченията от сайта на жалбоподателя сами по себе си не показвали търговска реализация на пазара на означените с марката стоки. Съдът от своя страна констатира, че представените пред Патентното ведомство годишни финансови отчети действително не изброяват конкретни стоки, с които е търгувал жалбоподателят след 2015 г., но счита, че обстоятелствата какви са тези стоки и че те са били означени с нерегистрираната марка е напълно ясно от представените пред Патентното ведомство продуктови каталози на жалбоподателя, които са били достъпни на уебсайта на жалбоподателя http://bcp.bg и след 2015 г. (установено от органа по разпечатките от този сайт, извлечени от интернет архива Wayback M.).

В този смисъл, съдът намира, че ако органът бе разгледал годишните финансови отчети в съвкупност с продуктовите каталози и разпечатките от уебсайта на жалбоподателя, щеше да установи, че стоките, за които се отнасят отчетите, са именно от вида на тези, посочени в каталозите; изображенията на стоки в каталозите, които са били в обращение и след 2015 г.; означаването на самите стоки с по-ранната марка. Този факт е потвърден и от извършената съдебно-маркова експертиза (стр. 18-19 от заключението), в която вещото лице е извадило каталозите и изображения на стоки, върху които е оградило точно къде е поставяна марката – представените пред съда поръчки от жалбоподателя до „Теспом“ АД за производство на стоки, както и приложените към поръчките фактури и митнически декларации от периода 2015-2020 г., също посочващи какви стоки на жалбоподателя са били продавани в този период. Нещо повече – отбелязва се, че спецификациите на стоките, изписани в тези документи, са същите като посочените в приложените по делото продуктови каталози.

Съществен принцип при преценката на доказателствата е те да се анализират не само поотделно, а и в съвкупност, с цел да се провери дали, ако едно доказателство само по себе си не съдържа всички подлежащи на доказване факти, те не са установими от останалите доказателства. На базата на представените допълнителни доказателства в съдебното производство – писмени доказателства (поръчки, фактури, митнически декларации, счетоводни справки), е достигнато до извода, че в периода от 2015 - 2021 г. нерегистрираната марка е била използвана в търговската дейност на жалбоподателя по смисъла на чл. 12, ал. 4 от ЗМГО във връзка с чл. 13, ал. 2 от ЗМГО за стоки, чийто вид и спецификации са установени от предмета на дейност на жалбоподателя. Продуктовите му каталози, достъпни на сайта на жалбоподателя, поръчките, фактурите, митническите декларации, счетоводните справки и счетоводно-марковата експертиза демонстрират и способите за използване на марката, които включвали поставяне на марката върху тези стоки, заедно с пускане на пазара и износ на същите. Във фактурите и митническите документи не е установено присъствие на знака „balkancarpodem”, но освен конкретните наименования на стоките, фактурите съдържат търговски и/или продуктови кодове, които отговарят на посочените в продуктовите каталози, които пък от своя страна съдържат изображения на продукта, на които се вижда поставена марката.

От изложеното дотук се установява, че противопоставената нерегистрирана марка с вх.№ 162117 bcp balkancarpodem, комбинирана, е използвана от действителния й

притежател през релевантния за спора период, с което се изпълнява първият елемент от фактическия състав на приложимата разпоредба.

Предвид произнасянето на съда по целия фактически състав на повдигнатото правно основание, а именно чл. 36, ал. 3, т. 1 и във вр. с чл. 12, ал. 4 от ЗМГО, то следва мотивите му да бъдат взети предвид и в това отношение. В горния смисъл, съдебната инстанция на първо място е приела за доказано използването на по-ранната нерегистрирана марка за всички стоки, които са заявени под нейното означение. На следващо място, с оглед на сравнението на противопоставените продкти, съдът продължава изложението си с извод за наличието на идентичност и сходство между тях в процесните класове 7, 9 и 12 на МКСУ. Това се потвърждава и от касационната инстанция, според която предлаганите стоки са в голяма част идентични със стоките от клас 7 и във висока степен на сходство със стоките от класове 9 и 12 на МКСУ.

Що се отнася до знаците, същите са приети от АССГ за сходни, тъй като и двата съдържат словния елемент „balkancar“ и стилизирано изображение на птица (лястовица) в полет, погледната отгоре, поставено в окръжност. Горните изводи се потвърждават и от касационната инстанция, според която „*съдебният състав по същество приема, че между сравняваните марки и стоките от класове 7, 9 и 12 МКСУ е налице висока степен на сходство*“. Последната излага разширени аргументи в тази насока, като допълва, че двете съпоставяни марки са комбинирани и съдържащи идентични комбинации от букви и символи. С оглед аспектите на сравнението на марки е изведено визуално сходство във висока степен, тъй като общият словен елемент "balkancar" изцяло се съдържа в по-ранната нерегистрирана марка. Използваният знак, представляващ летяща птица, очертана в кръг, е идентичен и за двете марки. Фонетичното сходство е определено в средна към висока степен, тъй като и двете марки съдържат фонетично идентични елементи в частта "balkancar", но сходството се намалява поради съдържанието на словния елемент "podem". Степента на смислово сходство е над средната, тъй като и двете марки съдържат еднаква концепция, дължаща се на елемента "balkancar" като смислово значение, насочващо за балкански машини, което създава обща представа за марките и не сочи на смислово различие.

Водени от горното, двете съдебни инстанции достигат до извода за наличие на вероятност за объркване на релевантните потребители, като Административен съд София-град „*приема, че е осъществен фактическият състав на чл.36, ал.3, т.1 и ал.11 вр. чл.12, ал.4 ЗМГО, съответно искането на жалбоподателя е основателно*“. Касационната инстанция потвърждава извода със заключението, че идентичността и сходството на съпоставените стоки и сходството от висока степен на противопоставените марки несъмнено води до объркване на потребителите на релевантния пазар, както и че „*председателят на Патентното ведомство незаконосъобразно е оставил без уважение искането за частично заличаване на регистрацията на марка рег. № 108306 „balkancar“, комбинирана, за всички стоки в класове 7, 9 и 12 на МКСУ, за които марката е регистрирана*“.

При настоящото произнасяне административният орган е длъжен да приеме направените от двете съдебни инстации фактически установявания и формирани правни изводи по всички елементи от състава на основанието по чл. 12, ал. 4 от ЗМГО, като се произнася по основателността на искането съобразно заключенията на съда.

От изложеното от фактическа и правна страна се установява, че искане с вх. № BG/N/2012/123852-[16]/26.03.2021 г., подадено от „БАЛКАНКАРПОДЕМ" АД за частично заличаване на регистрацията на марка с рег.№ 108306 balkancar, комбинирана,

е основателно, тъй като е изпълнен фактическият състав на повдигнатото правно основание по чл. 36, ал. 3, т. 1 и ал. 11 вр. чл. 12, ал. 4 ЗМГО.

Мотивиран така и на основание чл. 76, ал. 14 от ЗМГО председателят на Патентно ведомство на Република България

РЕШИ:

На основание чл. 76, ал. 13, т. 2 от ЗМГО, ЗАЛИЧАВА регистрацията на марка с рег. № 108306 balkancar, комбинирана, за част от стоките и услугите в регистрацията, а именно всички стоки от класове 7, 9 и 12 на МКСУ, за които марката е регистрирана и срещу които е подадено искане с вх. № BG/N/2012/123852-[16]/26.03.2021 г.

Регистрацията на марката продължава да е действаща по отношение на останалите класове 16, 35, 37, 38 и 42 на МКСУ, които не са предмет на производството по заличаване.

На основание чл. 84, ал. 1 от ЗМГО решението подлежи на обжалване пред Административния съд София – град чрез Патентно ведомство на Република България, в двумесечен срок от съобщаването.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
ПАТЕНТНО ВЕДОМСТВО:

X

ОЛЯ ДИМИТРОВА
06.10.2026 г.